

Не знам да ли је у питању „комедијант-случај“, згуснути распоред Кетрин Ештон, или, пак, неки морбидни центар за специјални рат и (пара)психолошка дејства. Али већ сама чињеница да се баш на дан Милошевићеве смрти у посети Бриселу, да моли за датум почетка преговора и макар неку опипљивију надлежност за Србе на Косову (а што би онда овде било представљено као успех и „дипломатска победа“), запутила делегација државног врха коју чине Милошевићев наследник на челу СПС-а и два донедавно најближа сарадника Војислава Шешеља говори страшно много о до апсурда и лудила закомпликованом стању на српској политичкој сцени. Као и о односу снага, моралу и принципима који на њој владају.

Овогодишње „српске мартовске иде“ очигледно протичу у знаку бриселских „преговора“ и десетогодишњице убиства Зорана Ђинђића. Заправо, чини се да актуелном политичком врху савршено одговара да се јавност, односно, онај њен део који још увек није у потпуности дигао руке од политике, ових дана замајава схоластичком расправом о томе „шта би Зоран данас рекао“ итд. а не тиме шта они ових месеци раде по Берлину и Бриселу, шта раде са Косовом и куда то воде српски државни брод. Из истог разлога, годишњица Милошевићеве смрти овај пут је упадљиво још скромније и бедније обележена него претходних година – када је такође обележавана прилично скромно и бедно.

Гледано персонално, победили су Милошевићеве (и Шешељеви) људи, али који су – гле чуда – у међувремену почели да заступају, више-мање, Ђинђићеве идеје. (Разуме се, у оној мери у којој се уопште може рећи да постоји тако нешто као Ђинђићево политичко завештање или политички програм.) С друге стране, званични Ђинђићеве политички и страначки наследници данас или здушно подржавају Александра Вучића – или немоћно шкргућу зубима жалећи што нису на његовом месту. О Ђинђића се данас отимају најмање три-четири фракције Демократске странке (Ђилас, Тадић, Петровић, Живковић...) Јовановићев ЛДП, невладин сектор, „друга Србија“, али и један део новокомпонованих. „реал-патриота“ који сада у „Зорановим прагматизму“ покушавају да нађу алиби за бриселско капитуланство актуелне власти.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 12 март 2013 13:20

